Balogh Imréné, Egy rongyos jegying életrajza. In: A Wosinsky Mór Múzeum Évkönyve XL. Szerk. Gaál Zsuzsanna−Ódor János Gábor. Szekszárd 2018, 493-502.

A Bátai Tájház gondozójaként, egyre gyakrabban fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy a puszta tárgy a hozzá fűződő információk és adatok nélkül keveset jelent. Szükséges a kiállítási tárgyak *„élettörténetének”* (Fejős Zoltán: Tárgyak az időben. In. uő: Tárgyfordítások. Budapest. 2003:83-93.) a feltárás, hogy azok ne csak látnivalók legyenek, hanem gondolatokat is közvetítsenek a látogatók felé. Tájházi munkám során eredeti célkitűzésem annak a vizsgálata, hogy a gyűjteményben lévő tárgyakon keresztül hogyan mutatható be a településen élők életmódja, a társadalom és a társadalmat érintő változások. Mi mondható el egy tárgy kapcsán a látogatóknak? A dolgozatom elkészítésénél a társadalomtudományi vizsgálódások az elmúlt két-három évtizedben kibontakozó *„új”* anyagi-kultúra- kutatás néven ismertté vált szemléletmódjában egyre népszerűbbé váló *„életrajzi módszert”* [Berta Péter: Szubjektumok alkotta tárgyak – tárgyak által konstruált szubjektumok, Interakció, kölcsönhatás, egymásra utaltság: az *„új”* anyagikultúra-kutatásról. *Replika* 63.(2008.november): 29-60.] alkalmaztam.